

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Ловеч, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310200625 по описа за 2023 година

С наказателно постановление №23-0906-000404/28.06.2023 год. издадено от Деян Петров Давидов – Началник Група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, упълномощен с МЗ №81213-1632 от 02.12.2021 год., са наложени на А. С. А., с ЕГН *****, от гр. Ловеч на основание чл.182, ал.5 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за това, че на 23.06.2022 г. в 09:53 часа, в ГР. ЛОВЕЧ на УЛ. БЕЗ ИМЕ като Водач на лек автомобил, *****, *****, БЪЛГАРИЯ, при обстоятелства: За това, че на 23.06.2022 г. в 09:53:30 часа в гр. Ловеч на бул. Освобождение, № 7, с посока на движение към гр. Левски е управлявал собствения си лек автомобил ***** с рег. № *****, със скорост 83 км/ч при максимално разрешена за населено място 50 км/ч, съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. Превਿшението от 33 км/ч, след приспаднат толеранс от минус 3 км/ч, е констатирано със система за видеоконтрол СПУКС ARH CAM S1 с № 120CD3D заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС и е показано на водача със снимков материал № 120CD3D/0018790 радар ARH CAM S1 с № 120CD3D. Нарушението е извършено системно в едногодишен срок от влизането в сила ел. фиш серия К № 3933927, влязъл в сила на 12.08.2021 г., серия К № 2954750, влязъл в сила на 05.11.2021 г., АУАН е съставен по преписка №906р-1627/21 г. с нарушение № 13731 в присъствието на нарушителя, след като е поканен и е попълнена декларация по чл. 188 от ЗДвП от водача на МПС, с което е извършил:

1. **ВОДАЧ СИСТЕМНО ПРЕВИШАВАЩ РАЗРЕШЕНАТА МАКСИМАЛНА СКОРОСТ, ЗА НАСЕЛЕНО МЯСТО ОТ 31 ДО 40 КМ/Ч.**, с което виновно е нарушил/а чл.21 ал. 1 от ЗДвП.

В НП е посочено, че ВИДНО ОТ СПРАВКА ЗА НАЛАГАНИТЕ НАКАЗАНИЯ НА ВОДАЧА, НАРУШЕНИЕТО Е В УСЛОВИЯТА НА СИСТЕМНОСТ. ЗА СЪЩИЯТ ПО ВИД НАРУШЕНИЕ ИМА ВЛЕЗЛИ В СИЛА ЕЛ. ФИШОВЕ № 3933972 и 2954750. Всичко - глоба в размер 800 лева. , лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят А. С. А., който го обжалва в срок и моли същото да бъде отменено поради допуснати съществени нарушения на процесуалните превила и материалния закон. Сочи, че е нарушен и чл.34, ал.1, изр.2, пр.1 от ЗДвП, както и че отразеното в съставения АУАН не отговаря на действителната фактическа обстановка.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. За него, редовно призована се явява адв. К. от ЛАК, която моли съда да постанови решение, с което отмени обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно на посочените в жалбата основания. Сочи, че не е налице системност, в която насока развива и подробни аргументи.

Издателят на обжалваното НП – Началник Група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, редовно призован, не изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което представя жалбата и административно наказателната преписка, моли съда да потвърди обжалваното НП и да остави жалбата без уважение. На основание чл.63, ал.4 от ЗАНН, моли съда да присъди минимално адвокатско възнаграждение на жалбоподателят, в случай, че съдът уважи жалбата и отмени обжалваното НП.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Т. А. И., П. Д. П. и В. Р. Д., от становището на процесуалният представител на жалбоподателя, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 12.06.2023 год. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение с бл. №174445 от св. Т. А. И., в присъствието на св. П. Д. П. и св. В. Р. Д. срещу А. С. А., с ЕГН *****, от гр. Ловеч, За това, че на 23.06.2022 г. в 09:53:30 часа в гр. Ловеч на бул. Освобождение, № 7, с посока на движение към гр. Левски е управлявал собствения си лек автомобил ***** с рег. № *****, със скорост 83 км/ч при максимално разрешена за населено място 50 км/ч, съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. Превишението от 33 км/ч, след приспаднал толеранс от минус 3 км/ч, е констатирано със система за видеоконтрол СПУКС ARH CAM S1 с № 120CD3D заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС и е показано на водача със снимков материал № 120CD3D/0018790 радар ARH CAM S1 с № 120CD3D. Нарушението е извършено системно в едногодишен срок от влизането в сила ел. фиш серия К № 3933927, влязъл в сила на 12.08.2021 г., серия К № 2954750, влязъл в сила на 05.11.2021 г., АУАН е съставен по преписка №906р-1627/21 г. с нарушение № 13731 в присъствието на нарушителя, след като е поканен и е попълнена декларация по чл. 188 от ЗДвП от водача на МПС, с което виновно е нарушил чл.21 ал. 1 от ЗДвП. С акта са изети като доказателства – преписка №906р-1627/2021 г. с нарушение №13731 и к.т. №7463795. По съставения акт жалбоподателят не е вписал възражения. Актът е връчен на жалбоподателят на 12.06.2023 г. Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение по чл. 59, ал.2 от ЗАНН. Поради това жалбата е процесуално допустима.

Настоящото производство е от административно - наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административно - наказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване

Съдът намира, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон. НП е редовно връчено лично на нарушителя на 12.07.2023 г. съгласно отбелязването направено в текста на НП.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление и АУАН констатира следното:

От показанията на актосъставителя и свидетелите при съставянето на акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите Т. А. И., П. Д. П. и В. Р. Д., които пресъздават свои непосредствени възприятия, при обработването на снимков материал № 120CD3D/0018790 заснет с техническо средство СПУКС ARH CAM S1 с № 120CD3D, заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС. Именно от този снимков материал, приложен и приет като доказателство по делото, се установява, че процесното МПС на посочените в акта и НП дата, място и час се е движил с превишена скорост от 83 км.ч., при максимално разрешена за населено място 50 км.ч. Към датата на извършване на нарушението – 23.06.2022 г. - чл.7 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. е бил отменен, като е отпаднало и изискването местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24 и

оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи. В подкрепа на показанията на тримата свидетели са и приетите и вложени като доказателства по делото – снимков материал № 120CD3D/0018790, справка от централната база на КАТ на лек автомобил ***** с рег. № *****, 1 бр. декларация по чл.188 от ЗДвП попълнена от жалбоподателя А. на 12.06.2023 г. и 1брой покана относно съставяне на АУАН, съгласно чл.40, ал.1 от ЗАНН, връчена на жалбоподателя на 18.05.2023 г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 издадено от БИМ, Протокол от проверка №30-СГ-ИСИС/17.05.2022 г. на БИМ, протокол за използване на АТСС с рег. №906р-5584/24.06.2022 г., ведно с приложена снимка на АТСС, справка за нарушител, 2 броя извадки от АИС АНД за ел. фиш К/3933927 и серия К/2954750, от които извадки е видно, че и двата ЕФ са платени и са влезли в законна сила, копие на ЕФ серия К №3933927 издаден от ОД на МВР Ловеч и ЕФ серия К №2954750, издаден от ОД на МВР Велико Търново, ведно с разписка за връчване. С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

От обективна страна последния като водач на МПС по смисъла на § 6, т.11 от ДР на ЗДвП е управлявал моторно превозно средство, с превишена скорост от 86 км.ч. след отчетен толеранс от минус 3 км. в пътен участък, за който стойността на скоростта, която не е трябвало да се превишава е била 50 км.ч., максимално разрешена за населено място, съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, от което следва, че при издаване на обжалваното НП наказващият орган е взел предвид допустимата грешка при използването на техническото средство.

От субективна страна деянието е извършено небрежно, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач на л.а., е бил длъжен да знае правилата за избиране стойността на скоростта на движението, която предвид обстоятелството, че се е движил в участък, който е бил населено място, не е следвало да надвишава 50 км.ч.

Фактическата обстановка се установява от показанията на свидетелите Т. А. И., П. Д. П. и В. Р. Д. и приетите и вложени като доказателства по делото писмени доказателства.

Съдът намира, че както актосъставителят така в последствие и АНО са дали правилна правна квалификация на нарушението. Именно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП е текста, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление със скорост над разрешената. В случая правилно нарушението е квалифицирано по чл.21, ал.1 от ЗДвП, тъй като са налице безспорни доказателства от които е видно, че нарушението е извършено в населено място. Забраната да не се превишава стойността от 50 км/час за населено място е въведена по силата на закона – чл.21, ал.1 от ЗДвП като именно това е конкретно нарушената норма от закона, съобразно останалите изложени в обстоятелствената част на НП и установени в хода на настоящето производство факти.

Безспорно установено е по делото, че управляваният от жалбоподателя автомобил е бил засечен с техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС тип СПУКС ARH CAM S1 с № 120CD3D, която е одобрена на 07.09.2017 год., със срок на

валидност до 07.09.2027 год., която фиксира скоростта на превозното средство, регистрационен номер на МПС, датата и точния час на нарушението. В тази връзка по делото са приети и вложени като доказателства - удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 издаден от БИМ на 07.09.2017 г., Протокол от проверка Протокол от проверка №30-СГ-ИСИС/17.05.2022 г. на БИМ от които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая техническо средство СПУКС ARH CAM S1 с № 120CD3D. Видно от направеното описание на нарушението, в акта и обжалваното НП вида, наименованието и номера на техническото средство присъства, като от приложената разпечатка от мобилната система за контрол на скоростния режим също е видно и точното наименование на използваната система, видно, а освен това е посочено и мястото на извършване на нарушението.

При обработка на заснетите данни служител при ОД на МВР Ловеч установил извършеното нарушение. В хода на административно наказателното производство било установено и че ползвател на процесния л.а. е жалбоподателят А. на когото била връчена на 18.05.2023 г. покана за актосъставяне, с която бил поканен да се яви в ОД на МВР Ловеч, в 3 дневен срок от връчването на поканата, за да му бъде съставен АУАН за процесното нарушение. Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства жалбоподателя А. се е явил в Сектор ПП при ОД на МВР Ловеч на 12.06.2023 г., когато му е била предоставена декларация за предоставяне на информация във връзка с чл.188 от ЗДвП, видно от съдържанието на която /л.7 от делото/ той собственооръчно декларира, че на процесната дата и час именно той е управлявал процесния л.а. Поради тази причина още същия ден на 12.06.2023 г., в негово присъствие бил съставен и процесния АУАН. Видно от събраните по делото доказателства процесния АУАН е връчен на жалбоподателя на 12.06.2023 г., а на 28.06.2023 г. е било издадено и процесното НП.

Съдът намира, че в случая са спазени изискванията на Наредба №8121з532 от 12.05.2015 г., като в тази връзка по делото АНО е представил Протокол с рег. № 906р-5584/24.06.2022 г., по описа на Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР гр. Ловеч, удостоверяващ използването на споменатото мобилно техническо средство на 23.06.2022 г., от който е видно къде е било разположено техническото средство, в какъв режим е работело същото, посока за задействане, т.е. спазени са изискванията на чл.10 от Наредбата. Видно от приложения по делото протокол – приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на МВР на деня – 23.06.2022 г., пътният участък, на който е била измерена и скоростта от автомобила на жалбоподателят е бил контролиран за времето от 09.30 часа до 11.30 часа, като установените от системата нарушения на скоростния режим са били общо 37 броя. Протоколът съдържа всички предвидени в Наредбата реквизити, поради което съдът го цени като годно доказателствено средство. От съдържанието на същия се установява, освен мястото на което е бил извършван контрола на пътното движение, времевият отрязък, през който системата е работела в контролирания участък, но и режимът на измерване, който в случая е бил стационарен, както и че посоката на задействане на АТСС е била насочена в двете посоки. При това положение, отразените в протокола по чл.

10, ал. 1 от Наредбата данни следва да се приемат за доказани, тъй като същия има характера на официален удостоверятелен документ, който е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му. Протоколът е попълнен ръкописно и съдържа данни за служителя от "Пътна полиция", който е попълнил отразените в него факти, като на определеното място същият е вписал името и фамилията си, след което документът е официално заведен с регистрационен № 906р-5584/24.06.2022 г., поради което и няма съмнение кой е неговия автор. В протокола за използване на АТСС изрично са означени обстоятелствата, че в конкретното място за контрол е извършено измерване на скоростта на превозните средства, в двете посоки, като надлежно е отбелязано и неподвижността на режима на измерване, тъй като е попълнена графа "стационарен" режим на измерване. Конкретизираният по недвусмислен начин в протокола времеви отрязък, през който системата е работила налага извод, че непосочването на конкретните номера на първото и на последното изображение, които са били заснети, не съставлява достатъчно основание да се приеме, че процедурата по издаване на електронния фиш е опорочена или материалния закон е приложен неправилно, след като възпроизведения час на заснемане на автомобила във вещественото доказателство –09.53.30 попада в периода, през който системата е била експлоатирана – от 09.30 часа до 11.30 часа.

Съдът намира, че не е необходимо в НП да присъстват данни за обозначаване на пътната отсечка, където е засечена скоростта със знак за видеонаблюдение, каквото е било изискването на чл.165, ал.2, т.7 от ЗДвП, тъй като цитираната разпоредба е изменена/ ДВ, бр. 54 от 2017 г.; ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г. / и не предвижда обозначаване на местата за видеоконтрол на скоростта. Отменена е и т.8 на чл.165, ал.2 от ЗДвП, както и чл.7 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Присъствието или отсъствието на контролен орган в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението, още повече, че в случая АТСС не се е намирало в патрулния автомобил, а е било стационарно прикрепено в близост до пътя /видно от представената снимка - л.14 от делото/. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар – камера – компютър.

Съдът намира, че категорично от доказателствата по делото се установява, че измерената от системата скорост е от автомобила ползван от жалбоподателя. Съгласно ръководството на потребителя за експлоатация на техническо средство АТСС СПУКС ARH CAM S1, всяко регистрирано нарушение е съпроводено от 5 последователни снимки от камерата на ARH CAM S1, като само на снимката, направена по време на самото измерване на скорост, има данни за измерена скорост и дистанция до измерваното МПС, като тази снимка може да бъде използвана еднозначно за определяне на нарушителя в случай, че в снимката е заснето повече от едно МПС. В ъглите на всяка снимка има маркери, които указват положението на лазерния лъч върху полето на наблюдението на камерата, като съединяване на линиите на маркерите указват с точност местоположението на лазерния лъч

върху МПС. В случая от приложения по делото снимков материал /л.9 от делото/ се установява, че процесното техническо средство е извършвало измерване на скоростта на МПС, движещи се и в двете посоки. За пълнота следва да се посочи, че принципът на действие на техническото средство е такъв, че индикаторът „скорост“ показва скоростта и посоката на движение на най - бързо движещото се МПС от транспортния поток в диапазона на измерване, като системата за видеоконтрол за нарушенията на правилата за движение обективно, без каквато и да е човешка намеса, идентифицира и посочва автомобилът, който се движи с превишена скорост. В конкретния случай системата за видеоконтрол обективно и недвусмислено е посочила, че автомобилът, движещ се с превишена скорост за съответния пътен участък е този, управляван от жалбоподателя, като средството за измерване може да фиксира скорост като посочи кое е най-бързото МПС, дори ако автомобилите са повече от един и не се влияе от наличието на други ППС. Така, че ако автомобила не се е движел с превишена за контролирания участък от пътя скорост, то той е нямало да бъде заснет, още повече, че жалбоподателят не ангажира доказателства, които убедително да оборват тези, които са представени от административно наказващия орган.

В хода на съдебното производство не бяха събрани доказателства, установяващи различни от посочените факти.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП регламентира, че при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т.е. регламентира правото на ползване от страна на съответните органи на технически средства, като същевременно в чл.189, ал.15 от ЗДвП изрично се посочват като веществени доказателства снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи, заснемащи и записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС. Това дава възможност в случаите, когато нарушението е установено с такива технически средства или системи, то да бъде доказано само с разпечатката, чрез която по безспорен начин могат да се установят времето, мястото на нарушението, засечената скорост или да се индивидуализира нарушителя. От приобщения по делото като веществено доказателство снимков материал, ведно с разпечатка от използваното средство за измерване, е видно, че на посочените в НП дата, място и час, жалбоподателят е осъществил посоченото от административно - наказващият орган нарушение.

При извършената служебна проверка, съдът не констатира в хода на административно наказателното производство да са допуснати нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, които да съставляват основание за отмяна на атакуваното НП. Нарушението е установено с техническо средство при спазване на изискванията на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП и Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните

работи, в която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, както е посочено и по - горе по делото е представен задължителния в случаите на ползване на мобилно АТСС протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи, в която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно одобреното приложение, който е доказателство относно мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, мястото на което е поставено мобилното АТСС и други обстоятелства, необходими за преценката относно законосъобразността на издаденото НП.

Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП „Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.”. Съгласно чл.188, ал.2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него. Обстоятелството, че на процесната дата именно жалбоподателят, а не друго лице е управлявало процесния автомобил се установява от приетата и вложена като доказателство по делото 1 бр. декларации по чл.188 от ЗДвП, от която е видно, че жалбоподателя А., който е собственик на процесния л.а. е декларирал, че на процесната дата, час и място именно той е управлявал л.а. с превишена скорост. Цитираната по - горе декларация, както в хода на административно наказателното производство, така и в хода на съдебното производство не беше оспорена от страните, поради което съдът приема, че декларираните в последната обстоятелства отговарят на истината. По изложените по - горе съображения съдът намира за неоснователни направените в тази насока възражения от страна на жалбоподателят.

При определяне на превишението съдът намира, че административно наказващия орган правилно е взел предвид отклонението от 3 км./ч., което дава системата за контрол на пътя, използвана в случая, и правилно е дал толеранс, като е посочил, че в случая е налице превишение от 83 км.ч. С оглед на гореизложеното, съдът приема за установено по несъмнен начин извършването на нарушението, авторството и вината на жалбоподателят и приема за неоснователни направените с жалбата възражения касаещи оспорването авторството на процесното нарушение.

При съставянето на АУАН не е изтекъл срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Съгласно, чл.34, ал.1 от ЗАНН „Не се образува административно наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по

прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.”. В случая видно от събраните, приети и вложени като доказателства по делото писмени доказателства, в частност 1 бр. декларации по чл.188 от ЗДвП, се установява, че собственик на процесното МПС е попълнил тази декларация на 12.06.2023 год., като обстоятелството, че именно жалбоподателят, а не друго лице е управлявало л.а. със превишена скорост е станало известно на актосъставителят едва на 12.06.2023 год. Именно от тази дата започва да тече и предвидения в закона 3 месечен срок за съставянето на АУАН, който срок в случая с оглед на обстоятелството, че АУАН е съставен на 12.06.2023 г. е спазен от актосъставителят. По изложените по – горе съображения, съдът не споделя доводите на процесуалният представител на жалбоподателя, че към момента на съставяне на процесния АУАН е изтекъл срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Налагането на административно наказание е строго формален процес, който изисква по безспорен и категоричен начин да бъде установено кой е нарушителят. При нарушения от категорията на това, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателят, няма друг начин извършителят да бъде установен по безспорен и несъмнен начин освен чрез изискване от собственика на автомобила да декларира кой е управлявал същия. Едва от този момент следва да се приеме за открит нарушителят, а коректив за незаконосъобразното удължаване на срока за съставяне на АУАН от страна на АНО, представлява предвиденият от законодателя едногодишен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, считано от датата на извършване на нарушението, който срок към датата на съставяне на процесния АУАН не е бил изтекъл.

Релевираните с жалбата доводи и възражения от жалбоподателят не бяха подкрепени с каквито и да било доказателства в хода на съдебното производство, поради което съдът ги намира за неоснователни и голословни.

По силата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за превишаване от 31 до 40 km/h – водача се наказва с глоба от 400 лв. В конкретния случай жалбоподателят е санкциониран в хипотезата на чл. 182, ал. 5 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за системно нарушение. В § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП е дадена легална дефиниция за системно нарушение, когато е извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. В атакуваното НП са посочени два електронни фиша, които според наказващия орган определят процесното нарушение като системно. Първият ЕФ серия К №3933927, е влязъл в сила на 12.08.2021 г. Нарушението по втория ЕФ серия К № 2954750 е извършено на 20.08.2019 г., т. е. преди влизането в сила на 12.08.2021 г. на ЕФ серия К №3933927. Процесното нарушение е извършено на 23.06.2022 г. и е второ по ред, а не трето след влизането в сила на първия ЕФ серия К №3933927 и не може да обуслови извод за системност при извършването му. В случая е налице хипотезата на чл. 182, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за повторно нарушение по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, тъй като се касае за същото по вид нарушение, извършено в едногодишния срок от влизането в сила на 20.08.2021 г. на ЕФ серия К №3933927, като наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер - 800 лева.

Доколкото липсва съществено изменение на обстоятелствата, въз основа на които е повдигнато административнонаказателното обвинение, съдът намира, че следва да се измени основанията за налагане на санкцията като се приложи закон за по - леко наказуемо нарушение - в случая това е състава на чл. 182, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. В същия смисъл е актуалната съдебна практика, включително и тълкувателна такава - ТР № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС.

Както е посочено и по – горе, съдът намира, че санкционната норма, която следва да намери приложение за описаното и доказано нарушение на скорост по чл. 21, ал.1 от ЗДвП е тази на чл.182, ал.4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т.4 от ЗДвП, тъй като превишението на разрешената скорост при управление на процесното МПС на процесната дата, място и пътен участък е с 33 км/час. Ето защо следва да се преквалифицира санкционната норма в такава по чл.182, ал.4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т.4 от ЗДвП като се отмени наложеното на жалбоподателя наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, и остане само наложеното му наказание глоба в размер на 800 лв., в който смисъл атакуваното НП следва да бъде изменено.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН, предвид разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП.

При този изход на производството и доколкото се констатира извършено административно нарушение, респективно основание за налагане на санкция, право на разноси има АНО, но доколкото от същата не се претендират такива, съдът не дължи произнасяне в този аспект.

В допълнение е необходимо да бъде посочено, че искането за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева от страна на жалбоподателя се явява неоснователно, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя се присъждат разноси, само ако обжалваният административен акт бъде отменен. В случая не се касае за отмяна – пълна или частична, на обжалваното НП, а само до изменение в санкционната му част. В този случай не следва да се присъждат разноси в полза на жалбоподателя, като разпоредбата на чл. 144 АПК, препращаща към правилата на ГПК, касае неуредените в АПК случаи, каквато не е настоящата хипотеза, доколкото е налице законова регламентация в чл. 143, ал. 1 АПК. В този смисъл е и Определение № 12679 от 27.09.2019 г. по адм. дело № 8590/2018 г. по описа на ВАС, I-во отд. касаещо идентична на настоящата хипотеза. В цитираното определение изрично е посочено, че меродавен за присъждането на разноси в полза на жалбоподателя се явява крайният резултат от оспорването на административния акт, тоест дали същият е благоприятен или не за страната по делото, като в случаите на изменение на НП отговорът е отрицателен, поради което и не следва да се присъждат разноси в полза на жалбоподателят, като искането му следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, във връзка с ал. 7, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №23-0906-000404/28.06.2023 год. издадено от Деян Петров Давидов – Началник Група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, упълномощен с МЗ №8121з-1632 от 02.12.2021 год., с което са наложени на А. С. А., с ЕГН *****, от гр. Ловеч на основание чл.182, ал.5 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за нарушение по чл.21 ал. 1 от ЗДвП, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА санкционната норма в такава по чл.182, ал.4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, ОТМЕНЯ наложеното му наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца“ и ПОТВЪРЖДАВА наложеното му наказание глоба в размер на 800 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателят за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____